

[Duetoff]

vi tillader os at sige, er, at vi ikke synes, det er klogt at gennemføre denne sammenslutning for hurtigt. Vi lærte fra Spanien, Portugal, Grækenland, at der skulle være overgangssider osv. Jeg tror nok, at det politiske signal til de gamle Østlande er givet og er forstået, men de skal ikke med så hurtigt, at det bliver en katastrofe i stedet for at blive en fordel for dem.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 17.50

Mødet genoptaget kl. 19.00.

Forhandlingen genoptoges.

Niels Helveg Petersen (RV):

Den beslutning, som den danske befolkning skal træffe den 2. juni, er en beslutning af vidtrækkende betydning. Jeg tror, det er meget vigtigt i diskussionen forud for folkeafstemningen at gøre det klart, at det er en beslutning af vidtrækkende betydning, som får stor indvirkning på dansk politik og danske samfundsforhold i de næste årtier. Jeg tror, det vil give bagslag, hvis man ikke gør dette meget klart for befolkningen. Vi skal ikke gå baglæns ind i Unionen.

Målsætningerne for det økonomiske samarbejde og for det udenrigspolitiske samarbejde er vidtgående.

Lad mig først sige noget om det økonomiske og monetære samarbejde. Målet her er jo en tæt koordinering af den økonomiske politik i medlemsstaterne. Derudover er det at etablere en centralbank og sluttelig i tredje fase at fastlåse valutakurserne og eventuelt skabe fælles mønt.

Der opstilles i traktaten en række kriterier, som skal danne grundlag for senere beslutning om, hvilke lande der kan være med i Den Økonomiske og Monetære Union – kriterier, som omfatter inflationsrate, rentehøjde, underskud på statsfinanserne og samlet statsgæld. I øjeblikket opfylder som bekendt kun tre af medlemslandene, nemlig Frankrig, Luxembourg og Danmark, disse betingelser.

Om flere lande vil opfylde betingelserne i 1996 eller 1999, er i dag ikke til at vide med

sikkerhed, og hvilke lande der til den tid opfylder kriterierne, er endnu mere usikkert.

Jeg tror derfor, det er rigtigt at sige, at om Den Økonomiske og Monetære Union sluttelig etableres efter den køreplan, der er fastlagt, kan ingen i dag med sikkerhed vide, men vi er selvfølgelig i vores diskussioner, i vores folkeafstemning nødt til at lægge til grund, at Danmark her skriver under på vidtgående målsætninger for samarbejdet.

Jeg vil da også gerne for min egen del sige, at det at danne en økonomisk og monetær union efter det mønster, som ligger i traktaten, kan siges at være en helt logisk følge af et frit indre marked for varetjenester og kapital.

Jeg synes, det er værd i vores egen diskussion at hæfte sig ved den betydelige og stigende modstand i Tyskland imod Den Økonomiske og Monetære Union. Det er en modstand, der kommer fra tyske finans kredse, også fra den tyske forbundsbank, men den kommer derudover fra kredse i det politiske liv både til højre og til venstre.

Den tyske bekymring udspringer af, at man er bekymret ved tanken om at opgive D-marken, som både er et symbol på og et redskab for Tysklands økonomiske succes i efterkrigsårene.

Til sidst – det er min opfattelse – kvier det nye Tyskland sig ved at opgive D-marken, den nationale styring af pengepolitikken, og man vil i hvert fald næppe gøre det, medmindre man er temmelig sikker på, at man får noget, som er lige så sikkert og lige så stabilt, som den tyske mark og den tyske pengepolitik har været det.

Af flere grunde kan vi altså komme til at stå i den situation, at Den Økonomiske og Monetære Union ikke bliver til noget, men vi må, som jeg sagde det før, selvsagt tage udgangspunkt i de foreliggende tekster.

Danmark har taget sit eget forbehold over for den tredje fase. Danmark skal have folkeafstemning igen, forinden en tredje fase kan etableres med dansk deltagelse, og det rejser det spørgsmål, som vi også tidligere på dagen har drøftet, om det nu også er klogt af Danmark allerede nu – i grundlovens forstand – at overlade beføjelser, som måske ikke skal bruges og slet ikke bruges pr. automatik. Klogskaben i dette kan diskuteres og måske også det grundlovsmæssige i fremgangsmåden.